

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2502/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступају пуномоћници Милан Петровић, Тања Савић и Милан Максимовић, адвокати из ..., против тужених ББ из ..., кога заступа пуномоћник Весна Станимировић, адвокат из ... и ВВ из ..., кога заступа Борислав Богдановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизијама тужених, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 591/19 од 05.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужених, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 591/19 од 05.04.2019. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужених изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 591/19 од 05.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 591/19 од 05.04.2019. године, одбијене су жалбе тужених и потврђена пресуда Основног суда у Суботици П1 бр.452/17 од 06.11.2018. године, којом је одбијен приговор недостатка пасивне легитимације тужених и обавезани тужени да тужиоцу солидарно за утужени период исплате накнаду трошкова за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора у новчаним износима и са затезном каматом за назначени период и да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 66.200,00 динара од извршности пресуде па до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили благовремене ревизије, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизије су изјавили с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављених ревизија на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизијама тужених као изузетно дозвољеним, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од

општег интереса, уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права, јер је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да нема потребе за изузетно дозвољеном ревизијом тужених у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог obroка поднета је суду дана 28.12.2017. године.

У овом спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора од 80.250,20 динара не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизије тужених нису дозвољене.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић